

คำนำ

หนังสือเรียนสาระความรู้พื้นฐาน (ภาษาไทย) รายวิชาเลือกภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสร้างมนุษยสัมพันธ์ 2 (พท33013) จำนวน 3 หน่วยกิต ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่มนี้ได้เรียบเรียงขอบข่ายเนื้อหาของหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้รวบรวมเนื้อหา แบบฝึกหัดและแบบทดสอบพร้อมเฉลยไว้ในเล่มเดียวกันเพื่อสะดวกต่อการเรียนรู้ ศึกษาค้นคว้า และฝึกทักษะเพิ่มเติมด้วยตนเองของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บริษัท สำนักพิมพ์ อมตะ จำกัด พร้อมด้วยคณะผู้เรียบเรียงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเรียนรายวิชาเลือกเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี หากมีข้อเสนอแนะประการใด คณะผู้เรียบเรียงขอน้อมรับไว้ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง

บริษัท สำนักพิมพ์ อมตะ จำกัด

สารบัญ

หน้า

คำนำ

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสร้างมนุษยสัมพันธ์ 2 (พท33013)

รายละเอียดคำอธิบายรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสร้างมนุษยสัมพันธ์ 2 (พท33013)

คำแนะนำในการใช้หนังสือ

แบบทดสอบก่อนเรียน

1

บทที่ 1 สื่อในชีวิตประจำวัน

3

เรื่องที่ 1 ความหมายของสื่อ

3

เรื่องที่ 2 ความสำคัญของสื่อ

3

เรื่องที่ 3 ประเภทของสื่อ

4

กิจกรรมท้ายบทที่ 1

6

บทที่ 2 การสื่อ

7

เรื่องที่ 1 ความรู้พื้นฐานเรื่องการสื่อสาร

7

- ความหมายของการสื่อสาร

7

- องค์ประกอบของการสื่อสาร

7

เรื่องที่ 2 หลักในการสื่อสาร

9

- วัตถุประสงค์

10

- ประเภทของการสื่อสาร

11

เรื่องที่ 3 อุปสรรคในการสื่อสาร

13

กิจกรรมท้ายบทที่ 2

14

บทที่ 3 การพูด

15

เรื่องที่ 1 หลักการพูดทั่วไป

15

เรื่องที่ 2 หลักการพูดแสดงความคิดเห็น

18

เรื่องที่ 3 การประเมินค่าการใช้ภาษาพูดจากสื่อต่างๆ

22

เรื่องที่ 4 การปรับปรุงการพูดเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

29

กิจกรรมท้ายบทที่ 3

30

บทที่ 4 การเขียน

31

เรื่องที่ 1 ระดับของภาษา

31

เรื่องที่ 2 การใช้คำในการเขียนได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา

37

เรื่องที่ 3 การเขียนวิพากษ์วิจารณ์และประเมินงานเขียนของผู้อื่น

63

เรื่องที่ 4 การใช้ภาษาให้เกิดประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์

67

เรื่องที่ 5 คำที่มักเขียนผิด

69

กิจกรรมท้ายบทที่ 4

78

แบบทดสอบหลังเรียน

79

เฉลยแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

81

บรรณานุกรม

82

คำอธิบายรายวิชาเลือก

สาระความรู้พื้นฐาน (ภาษาไทย) จำนวน 2 หน่วยกิต

รายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสร้างมนุษยสัมพันธ์ 2 (พท33013)

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำอธิบาย

การใช้ภาษาพูดแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์และประเมินค่าการใช้ภาษาพูดจากสื่อต่างๆ การใช้คำ ในการเขียนได้ตรงตามความหมาย ถูกต้องตามอักขรวิธีและระดับของภาษา การเขียนวิพากษ์วิจารณ์และประเมินงานเขียนของผู้อื่นเพื่อนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง แต่งบทประพันธ์ทั้งประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองได้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์และข้อกำหนดพื้นฐานของคำประพันธ์ ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน ในการสื่อสารและสร้างมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

รายละเอียดคำอธิบายรายวิชาเลือก
สาระความรู้พื้นฐาน (ภาษาไทย) จำนวน 2 หน่วยกิต
รายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสร้างมนุษยสัมพันธ์ 2 (พท33013)
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสร้างมนุษยสัมพันธ์ 2 รหัสรายวิชา (พท33013) จำนวน 2 หน่วยกิต
 มาตรฐานที่ 2.1 มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร

ที่	หัวข้อเรื่อง	ตัวชี้วัด	กรอบเนื้อหาสาระ	ชั่วโมง
1.	การพูด	1. อธิบายหลักการพูดแสดงความคิดเห็นและปฏิบัติตามได้	1. หลักการพูดแสดงความคิดเห็น	8
		2. อธิบายความหมาย ลักษณะและประเภทของสื่อต่างๆ ได้	2. ความหมายและลักษณะของสื่อ	4
		3. มีความเข้าใจและวิเคราะห์ประเมินค่าการใช้ภาษาพูดจากสื่อต่างๆ ได้	3. การประเมินค่าการใช้ภาษาพูดจากสื่อต่างๆ	8
		4. ใช้ภาษาพูดสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมตามกาลเทศะ	4. การใช้ภาษาพูดเพื่อการสื่อสารและสร้างมนุษยสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน	8
2.	การเขียน	1. ใช้คำในการเขียนได้ถูกต้องตามอักขรวิธี	1. คำที่มักเขียนผิด	4
		2. ใช้คำในการเขียนได้ตรงความหมาย	2. ความหมายของคำในภาษาไทย	4
		3. เข้าใจและใช้คำในการเขียนได้ถูกต้องตามระดับของภาษา	3. ระดับของภาษา	8
		4. ใช้ภาษาเขียนได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	4. การใช้คำในการเขียนได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	6
		5. เขียนนิพากษ์วิจารณ์งานเขียนของผู้อื่นได้	5. การเขียนนิพากษ์วิจารณ์และประเมินงานเขียนของผู้อื่น	10
		6. เข้าใจและใช้ภาษาเขียนสื่อสารเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันได้	6. การใช้ภาษาเขียนในการสื่อสารและสร้างมนุษยสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน	10
		7. แต่งบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองได้ถูกต้องตามรูปแบบและฉันทลักษณ์ที่เป็นข้อกำหนดพื้นฐาน	7. การใช้ภาษาให้เกิดประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์	10

คำแนะนำในการใช้หนังสือ

หนังสือเรียนสาระความรู้พื้นฐาน (ภาษาไทย) รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสร้างมนุษย์สัมพันธ์ รหัสวิชา (พท33013) เป็นหนังสือเรียนที่จัดทำขึ้นสำหรับผู้เรียนนอกระบบในการศึกษาหนังสือเรียนรายวิชาเลือก ผู้เรียนควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาโครงสร้างรายวิชาให้เข้าใจในหัวข้อและสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและขอบข่ายเนื้อหาของรายวิชานั้นๆโดยละเอียด

2. ศึกษารายละเอียดเนื้อหาของแต่ละบทอย่างละเอียดและทำกิจกรรมที่กำหนด แล้วทำความเข้าใจก่อนที่จะศึกษา

3. ปฏิบัติกิจกรรมท้ายเรื่องของแต่ละเรื่อง เพื่อใช้ในการสรุปความรู้ ความเข้าใจของเนื้อหา ในเรื่องนั้นๆอีกครั้ง และการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละเนื้อหา แต่ละเรื่องผู้เรียนสามารถนำไปตรวจสอบกับครูและเพื่อนๆที่ร่วมเรียนในรายวิชา และระดับเดียวกันได้

4. หนังสือเรียนนี้มี 4 บท

บทที่ 1 สื่อในชีวิตประจำวัน

บทที่ 2 การสื่อ

บทที่ 3 การพูด

บทที่ 4 การเขียน

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สื่อที่รับได้ด้วยการฟัง ได้แก่ข้อใด

- ก. หนังสือพิมพ์ ข. วิทยู ค. นิตยสาร ง. หนังสือ

2. ข้อใดไม่ใช่สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- ก. นิตยสารออนไลน์ ข. นิตยสาร ค. โทรทัศน์ ง. ภาพยนตร์

3. ข้อใดเป็นองค์ประกอบของการสื่อสาร

- ก. ผู้ส่งสาร ข. สาร ค. ช่องทาง ง. ถูกทุกข้อ

4. ข้อใดไม่ถือว่าเป็นผู้รับสาร

- ก. ผู้ฟังรายการวิทยุ ข. คนเข้าร่วมประชุม ค. ผู้แต่งหนังสือ ง. ผิดทุกข้อ

5. การเรียนการสอนในชั้นเรียน จัดเป็นการสื่อสารแบบใด

- ก. การสื่อสารแบบเผชิญหน้า ข. การสื่อสารแบบไม่เผชิญหน้า
ค. การสื่อสารทางเดียว ง. สื่อสารมวลชน

6. ข้อใดคือการลำดับขั้นการเตรียมเนื้อหาที่ถูกต้อง

- ก. กำหนดวัตถุประสงค์ -> เลือกเรื่องที่จะพูด -> คำนวณรวบรวมเนื้อหา -> วางโครงเรื่องเรียงเรียงเรื่อง
ข. วางโครงเรื่องเรียงเรียงเรื่อง-> คำนวณรวบรวมเนื้อหา->กำหนดวัตถุประสงค์-> เลือกเรื่องที่จะพูด
ค. คำนวณรวบรวมเนื้อหา->กำหนดวัตถุประสงค์->วางโครงเรื่องเรียงเรียงเรื่อง-> เลือกเรื่องที่จะพูด
ง. กำหนดวัตถุประสงค์->วางโครงเรื่องเรียงเรียงเรื่อง-> เลือกเรื่องที่จะพูด->คำนวณรวบรวมเนื้อหา

7. การเดินไปที่พูด ควรปฏิบัติตัวอย่างไร

- ก. เดินอย่างดูดน ข. กระแอมดังๆ เพื่อให้ผู้ฟังสนใจ ค. เดินเสียงดัง ง. มองผู้ฟัง ยิ้มแย้มแจ่มใส

8. ข้อใดคือลักษณะผู้พูดแสดงความคิดเห็นที่ดี

- ก. สมจิตรขาดความรู้ในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็น
- ข. สมพร แสดงความคิดเห็นแต่เชิงขัดแย้ง
- ค. สมหมาย แสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อสำคัญ
- ง. สมหญิงใช้ภาษาสแลงกับผู้ฟัง เพื่อให้ถูกใจวัยรุ่น

9. ข้อใดคือสำนวนที่มาจากต่างประเทศ

- ก. กิ้งก่าพาดหาง
- ข. ขบเหลี่ยม
- ค. ชิงสุกก่อนห่าม
- ง. ฮั้ว

10. ข้อใดสะกดผิด

- ก. ไยแมงมุม
- ข. มาตรฐาน
- ค. พิธีรีตอง
- ง. บูชายัญ

บทที่ 1

สื่อในชีวิตประจำวัน

เรื่องที่ 1 ความหมายของสื่อ

เมื่อพิจารณาคำว่า "สื่อ" ในภาษาไทยกับคำในภาษาอังกฤษ พบว่ามีความหมายตรงกับคำว่า "media" (ในกรณีที่มีความหมายเป็นเอกพจน์จะใช้คำว่า "medium")

คำว่า "สื่อ" ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ดังนี้ "สื่อ (กริยา) หมายถึง ติดต่อให้ถึงกัน เช่น สื่อความหมาย ชักนำให้รู้จักกัน สื่อ (นาม) หมายถึง ผู้หรือสิ่งที่ติดต่อให้ถึงกันหรือชักนำให้รู้จักกัน เช่น เขาใช้จดหมายเป็นสื่อติดต่อกัน เรียกผู้ที่ทำหน้าที่ชักนำให้ชายหญิงได้แต่งงานกันว่า พ่อสื่อ หรือ แม่สื่อ; (ศิลปะ) วัสดุต่างๆ ที่นำมาสร้างสรรค์งานศิลปกรรม ให้มีความหมายตามแนวคิด ซึ่งศิลปินประสงค์แสดงออก เช่นนั้น เช่น สื่อผสม"

นักเทคโนโลยีการศึกษาได้มีการนิยามความหมายของคำว่า "สื่อ" ไว้ดังต่อไปนี้

Heinich และคณะ (1996) Heinich เป็นศาสตราจารย์ ภาควิชาเทคโนโลยีระบบการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยอินเดียนา (Indiana University) ให้คำจำกัดความคำว่า "media" ไว้ดังนี้ "Media is a channel of communication." ซึ่งสรุปความเป็นภาษาไทยได้ดังนี้ "สื่อ คือช่องทางในการติดต่อสื่อสาร" Heinich และคณะยังได้ขยายความเพิ่มเติมอีกว่า "media มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน มีความหมายว่า ระหว่าง (between) หมายถึง อะไรก็ตามซึ่งทำการบรรทุกหรือนำพาข้อมูลหรือสารสนเทศ สื่อเป็นสิ่งที่อยู่ระหว่างแหล่งกำเนิดสารกับผู้รับสาร"

A. J. Romiszowski (1992) ศาสตราจารย์ทางด้าน การออกแบบ การพัฒนา และการประเมินผลสื่อการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยซีราคิวส์ (Syracuse University) ให้คำจำกัดความคำว่า "media" ไว้ดังนี้ "the carriers of messages, from some transmitting source (which may be a human being or an inanimate object) to the receiver of the message (which in our case is the learner)" ซึ่งสรุปความเป็นภาษาไทยได้ดังนี้ "ตัวนำสารจากแหล่งกำเนิดของการสื่อสาร (ซึ่งอาจจะ เป็นมนุษย์ หรือวัตถุที่ไม่มีชีวิต) ไปยังผู้รับสาร (ซึ่งในกรณีของการเรียนการสอนก็คือ ผู้เรียน)"

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สื่อ หมายถึง สิ่งใดๆ ก็ตามที่เป็นตัวกลางระหว่างแหล่งกำเนิดของสารกับผู้รับสาร เป็นสิ่งที่นำพาสารจากแหล่งกำเนิดไปยังผู้รับสาร เพื่อให้เกิดผลใดๆ ตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

เรื่องที่ 2 ความสำคัญของสื่อ

1. เป็นเครื่องมือส่งเสริมเด็กให้กล้าแสดงออกและเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ทักษะคิด ค่า นิยม หรือทักษะของผู้สอนไปสู่ผู้เรียน
3. เป็นเครื่องมือสร้างความสนใจของเด็ก ให้ติดตามเรื่องราวด้วย ความสนใจ และไม่เกิดความรู้สึกรู้ว่าเป็นการ "เรียน"
4. เป็นเครื่องมือทำสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม และผู้เรียน ได้รับประสบการณ์ตรงทำให้จำได้นาน

เรื่องที่ 3 ประเภทของสื่อ

การแบ่งประเภทของสื่อ นักวิชาการได้แบ่งไว้หลายรูปแบบ ได้แก่

1. แบ่งประเภทของสื่อออกเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้
 - 1.1 สื่อสิ่งพิมพ์ (Printed Media) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ ภาพถ่าย
 - 1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Media) ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์

2. แบ่งประเภทของสื่อออกเป็นสื่อที่รับรู้โดยการฟังหรือสื่อโสต การเห็นหรือสื่อทัศน์ และทั้งการฟังและการมองเห็นหรือสื่อโสตทัศน์ ดังนี้
 - 2.1 สื่อโสต (Audio Media) ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง เทป
 - 2.2 สื่อทัศน์ (Visual Media) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ ภาพถ่าย

3. แบ่งประเภทของสื่อเป็นสื่อร้อนและสื่อเย็น ดังนี้
 - 3.1 สื่อร้อน (Hot Media) สื่อที่นำสารส่งไปยังผู้รับสาร และผู้รับสารไม่ได้มีส่วนร่วมในการส่งสารเลย ผู้รับสารไม่ต้องใช้ความพยายามใด เพื่อให้ได้สารที่สมบูรณ์ เพราะมีคนจัดคอยดูแลให้ เช่น ภาพยนตร์ มีช่างเทคนิคของโรงภาพยนตร์ได้จัดการฉายให้ชม เป็นต้น
 - 3.2 สื่อเย็น (Cool Media) คือ สื่อที่นำข่าวสารไปยังผู้รับ โดยบางครั้ง ผู้รับสารจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการพยายามให้ได้ข่าวสารที่สมบูรณ์ เช่น วิทยุโทรทัศน์ภาพลึ้ม ผู้ชมต้องปรับภาพเอง เป็นต้น

4. การแบ่งประเภทของสื่อโดยธรรมชาติในการนำสาร ดังนี้
 - 4.1 สื่อวจนะ ได้แก่ สื่อที่นำสารในลักษณะที่เป็นภาษาพูด ภาษาเขียน เช่น การพูด การเขียน ทางสื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นต้น
 - 4.2 สื่ออวจนะ ได้แก่สื่อที่นำสารซึ่งไม่เป็นภาษาพูด แต่เป็นสัญลักษณ์ เครื่องหมาย (Signs) และอากัปกริยา การเคลื่อนไหวของร่างกาย ริมฝีปาก การแสดงออกบนใบหน้า นัยน์ตา การขมวดคิ้ว การใช้สัญญาณมือ การสัมผัส การใช้สัญญาณไฟ การตีเกราะ กลอง การยิงพลุเพื่อขอความช่วยเหลือของผู้ที่รอดชีวิตจากเครื่องบินตก หรือเรืออัปปราง สัญญาณจราจร ป้ายทางเข้าออก ทางไปห้องน้ำชาย – หญิง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีสื่อวัฒนธรรมหรือสื่อพื้นบ้าน เช่น ศิลปะเหตุการณ์พื้นบ้าน ดนตรี การแต่งกาย และสื่อทัศนศิลป์

5. การแบ่งประเภทของสื่อ ตามรูปแบบและสถานการณ์การสื่อสาร สามารถแบ่งสื่อได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้
 - 5.1 สื่อภายในบุคคล (Intrapersonal Communication) เป็นการสื่อสารกับตนเอง หรือการส่งสารของบุคคลคนเดียว แต่ละบุคคลมีการสื่อสารภายในตนเองทุกคน เนื้อหาสาระในการสื่อสารมาจากประสบการณ์ข่าวสาร และข้อมูลที่แต่ละคนได้รับ ตัวบุคคลจึงนับได้ว่าเป็นสื่อหรือช่องทางในการสื่อสารกับตนเอง หรือการสื่อสารภายในบุคคล

5.2 สื่อระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นรูปแบบของการสื่อสารตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สื่อที่ใช้ในการสื่อสารประเภทนี้ คือ สื่อบุคคล บุคคลได้มีการพูดกันอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ได้ติดต่อสื่อสารกันทางจดหมาย โทรเลข โทรศัพท์ โทรพิมพ์ เทเลคอมเฟอเรนซ์ การสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น ผู้ส่งสารรู้แน่ชัดว่าเป็นกลุ่มใด ผลสะท้อนกลับจากผู้รับสารก็มีได้ง่ายกว่า สื่อหรือช่องทางการสื่อสารสามารถใช้นำสารได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

5.3 การสื่อสารมวลชน (Mass Communication) เป็นการแบ่งประเภทสื่อโดยอาศัยการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสเป็นหลัก คือ

1. สื่อที่รับได้ด้วยการมองเห็น หรือสื่อทัศน์ (Visual Media) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ (Newspaper) ภาพถ่าย (Photography)
2. สื่อที่รับได้ด้วยการฟัง (Audio Media) หรือสื่อโสต ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง
3. สื่อที่รับได้ด้วยการฟังและการมองเห็น หรือสื่อโสตทัศน์ (Audio-Visual Media) ผู้รับสารรับสารโดยการมองเห็นและการได้ยินพร้อม ๆ กัน ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิดีโอ (Video) วิดีโอดิส (Videodisc) การแสดงบนเวที (Theatre) เช่น ละคร ดนตรี อุปรากร การฟ้อนรำ เป็นต้น

6.การแบ่งประเภทของสื่อเป็นสื่อสนับสนุน (Supporting Channels) แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

6.1 สื่อสนับสนุนในการบันทึกข่าวสาร คือ โครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับการพิมพ์ การบันทึกเสียง การบันทึกภาพ ซึ่งต้องอาศัยเครื่องพิมพ์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียง กล้องถ่ายรูป และวัสดุรองรับสาร ได้แก่ กระดาษ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ फिल्म แผ่นเสียง เป็นต้น

6.2 สื่อสนับสนุนในการขนส่งข่าวสาร คือ โครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับระบบการคมนาคม (Transportation) และบริการไปรษณีย์ (Postal Services) ได้แก่ เครือข่ายของเส้นทางคมนาคมทางบก ทางอากาศ ทางเรือ ยานพาหนะ บริการส่งจดหมาย และไปรษณีย์ภัณฑ์ อื่น ๆ

6.3 สื่อสนับสนุนในการถ่ายทอดข่าวสาร เป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ช่วยให้การถ่ายทอดข่าวสาร (Transmission of messages) จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยอาศัยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ถ่ายทอดสัญญาณผ่านระบบสาย ระบบวิทยุ ระบบแสง และระบบสื่อสารดาวเทียม ซึ่งอาจเรียกรวมกันว่า “การสื่อสารโทรคมนาคม” (Telecommunication) หรือสื่อส่งสัญญาณ (Transmission Media) ได้แก่ โทรศัพท์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรพิมพ์ โทรภาพ โทรสาร โทรทัศน์ตามสาย วิทยุคมนาคม เป็นต้น

ในที่นี้ จะพิจารณาเรื่องสื่อ ตามเหตุการณ์ทางการสื่อสารตามลำดับ (Chronology of Communication Events)¹